

Arrest

nr. 92 156 van 26 november 2012
in de zaken RvV X/ IV en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. HANNEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 7 maart 2011 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 juli 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kirgizische nationaliteit te bezitten en van Russische origine te zijn. U bent gehuwd en heeft geen kinderen. U was woonachtig in Bishkek.

U verklaarde dat u in Kirgizië problemen kende omwille van uw Russische origine. Zo werd u enkele malen het slachtoffer van straatgeweld.

De laatste keer was in december 2010. U werd toen aangevallen door drie etnische Kirgiezen toen u op werkbezoek was bij een klant. U was in die periode verkoper van motorolie. Aangekomen bij de garagist parkeerde u uw wagen deels op het trottoir. Dit was niet naar de zin van drie jonge mannen die passeerden. U werd aangesproken en bedreigd. Toen u repliceerde zei men u dat u als Rus geen recht van spreken had. Daarna werd u geslagen. Tijdens de vechtpartij zeiden ze u dat Russen moesten worden vermoord of worden weggejaagd. Nadat u geslagen was, gingen ze weg. U keerde hierna terug naar huis. Op aanraden van uw echtgenote diende u de volgende dag klacht in bij de politie. De klacht werd genoteerd en men zei u te wachten. Toen u enkele weken later nog niets had vernomen bezocht u opnieuw de politie. Een hooggeplaatste agent vertelde u toen dat u smeergeld moest betalen alvorens de zaak zou worden onderzocht. U weigerde dit te doen en hiermee eindigde het voorval. Uw zaak werd gewoon geklasseerd.

U verklaarde dat u enkele jaren eerder (rond 2007-2008) iets soortgelijks had meegemaakt. U werkte destijds als chauffeur bij verschillende toeristische organisaties. Toen u op een zekere dag toeristen in een kuuroord had afgezet en op hun terugkeer wachtte bij de wagen werd u benaderd door etnische Kirgiezen. U werd lastiggevallen en geslagen. Uw Russische afkomst werd hierbij aangehaald. Nadat u geslagen en beledigd was, gingen ook zij weg. U diende na afloop van dit incident geen klacht in bij de politie.

U verklaarde dat u in het verleden meermaals slechte ervaringen had gekend met de politie. U gaf aan dat u tijdens uw werk als chauffeur bij verschillende toeristische organisaties vaak zonder enige reden door de politie werd gestopt. Uw documenten en uw wagen werden dan gecontroleerd. Hoewel deze altijd in orde bleken te zijn wilden de agenten smeergeld. Bij een dergelijk voorval beet u van zich af waardoor u niet moest betalen.

U verklaarde daarnaast dat de politie geen bijstand verleende toen u op een keer een auto-ongeval had. U was bij dit ongeval niet in fout. Uw wagen werd achteraan aangereden. De chauffeur die in overtreding was stapte uit de wagen en begon rond te bellen. Hierop kwamen er verschillende personen ter plaatse. Er werd u een kleine som geld ter compensatie aangeboden. Aangezien deze niet volstond om de schade te dekken maakte u bezwaar. U verklaarde de politie te zullen bellen. Hierop beweerde één van hen zelf tot de politie te behoren en toonde zijn legitimatiebewijs. Hij dreigde ermee u als schuldige van het ongeval te laten aanwijzen. Uw vader, die ook ter plaatse was gekomen, belde toch de politie. Jullie wachtten vruchteloos op hun komst. Het voorval werd uiteindelijk afgesloten nadat de chauffeur u een som geld betaalde, hoger dan het bedrag dat eerst werd voorgesteld maar nog steeds onvoldoende om de kosten te vergoeden.

Tot zover uw problemen omwille van uw Russische origine. U gaf daarnaast aan getuige van Jehova te zijn. U persoonlijk heeft in Kirgizië omwille van uw geloof geen problemen gekend, maar gezien de houding van de Kirgizische autoriteiten tegenover getuigen van Jehova vreesde u dat u in de toekomst problemen zou kunnen krijgen. U verklaarde bovendien dat uw echtgenote K. A. (O.V. 6.778.307) omwille van haar overtuiging ontslagen is geweest.

Op 01/03/2011 verliet u samen met uw echtgenote Kirgizië. U reisde van Bishkek naar Moskou met de trein. Vervolgens werden jullie met een minibusje naar België gevoerd. Op 07/03/2011 kwamen jullie in België toe. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat de gebeurtenissen in het kader van de politieke omwenteling in april 2010 en de interetnische clash tussen Kirgiezen en Oezbeken in Osj en Djalalabad in juni 2010, weliswaar een gevoel van angst hebben gecreëerd bij de andere minderheden. Dit heeft tot op heden, hoewel op individueel niveau etnisch geïnspireerde daden van vervolging kunnen voorkomen, niet geleid tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Russen. Daarom kunnen de loutere Russische origine en de herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Wat dit betreft werd er vastgesteld dat u en uw echtgenote uiteenlopende verklaringen aflegden over de problemen die u in Kirgizië zou hebben gekend omwille van uw Russische origine. Dit gold voor haast alle incidenten die door u werden genoemd.

Het meest recente incident zou zich, volgens uw verklaringen, hebben voorgedaan in december 2010. U verklaarde dat u toen op straat door etnische Kirgiezen werd aangevallen. De politie zou daarbij niets hebben ondernomen toen u na afloop klacht had ingediend. Men had geëist dat u eerst smeergeld betaalde (CGVS p.10-11).

Ook uw echtgenote haalde dit incident bij haar asielaanvraag prominent aan en beschreef het. Daarbij werd echter vastgesteld dat zij over bepaalde aspecten onaannemelijk weinig geïnformeerd bleek te zijn en dat zij verklaringen aflegde die niet stroken met uw relaas.

Wat haar gebrek aan informatie betreft, werd vooraleerst vastgesteld dat uw echtgenote niet kon zeggen waar het voorval had plaatsgevonden. Zij wist dat het bij één van uw klanten was gebeurd maar had geen enkel idee waar dit dan zou zijn geweest. Verder wist zij niet of er iemand tussenbeide was gekomen tijdens de aanval. En meer bepaald of de klant waarbij u zich toen bevond u ter hulp was geschoten (CGVS K. p.6). Uw echtgenote kon tot slot niet met zekerheid zeggen of de klacht, die u daarna bij de politie had ingediend, werd aangenomen. Zij vermoedde van wel en vermoedde eveneens dat van u een schriftelijke verklaring was gevraagd (CGVS K. p.6-7). Het gebrek aan informatie dat uit deze vaststellingen blijkt is echter onaannemelijk gezien de ernst van de feiten en gezien dit voorval aanleiding zou hebben gegeven tot jullie vertrek. Daarbij wordt opgemerkt dat u uw echtgenote over het voorval zou hebben ingelicht en zij er bij u op zou hebben aangedrongen om klacht in te dienen (CGVS p.10).

Jullie verklaringen bleken bovendien tegenstrijdig aangaande deze klacht bij de politie. Zo beweerde uw echtgenote dat u **onmiddellijk**, bij het indienen van de klacht, te horen had gekregen dat u smeergeld diende te betalen. Aangezien u dat niet deed gebeurde er niets en werden er geen enkele stappen ondernomen. Volgens uw echtgenote zou u zelfs **niet zijn gevraagd om de daders te beschrijven**. Na dit bezoek zou u al te zeer teleurgesteld zijn en zou u zich niet meer bij de politie geïnformeerd hebben (CGVS p Kokhanovskaya.7). Deze uitzetting van de feiten komt op geen enkel punt overeen met uw versie. U beweerde namelijk dat u **tweemaal** naar de politie was gegaan. De eerste keer, toen u de klacht indiende, zou de politie al uw verklaringen hebben genoteerd. De politie zou u daarbij naar **een beschrijving van de daders hebben gevraagd**. De politie zou u daarna hebben gezegd dat u zich geen zorgen moest maken en de daders snel zouden worden gevonden. Toen er **twee weken** waren verlopen zou u opnieuw naar de politie zijn gegaan en **pas toen** zou men u hebben verteld dat u smeergeld moest betalen alvorens de zaak verder werd onderzocht (CGVS p.10-11).

Uw echtgenote werd met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd en beweerde dat u misschien nog eens naar de politie was geweest maar dat u haar daar niets over verteld had (CGVS K. p.7). Dit is gezien de ernst van de feiten en gezien dit voorval aanleiding zou hebben gegeven tot jullie vertrek wederom ongeloofwaardig. Daarenboven bleek zij wel weet te hebben van de vraag om smeergeld die pas bij het tweede bezoek zou zijn geformuleerd.

De genoemde tegenstrijdigheden zijn manifest en doen concluderen dat er aan dit voorval geen enkel geloof kan worden gehecht. Er wordt hierbij nog aangestipt dat er tevens een tegenstrijdigheid werd opgemerkt binnen uw eigen opeenvolgende verklaringen. Zo had u eerder in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal laten optekenen dat u, na het indienen van uw klacht, **meermaals** probeerde te weten te komen hoever het met het onderzoek stond. **Uiteindelijk** zou de politie u hebben gezegd smeergeld te betalen (vragenlijst CGVS). Dit botst met uw huidige verklaringen. Voor het Commissariaat-generaal beweerde u immers expliciet dat u zich, na het indienen van de klacht, slechts **éénmaal** heeft geïnformeerd (CGVS p.11, 14). U werd op deze tegenstrijdigheid gewezen maar bleef louter bij uw laatste verklaringen.

Ook de aanval op u, ten tijde van uw tewerkstelling voor verschillende toeristische bureaus, weet niet te overtuigen. Zo wisten noch u noch uw vrouw in welk jaar dit incident had plaatsgevonden. U gaf daarbij nog enige indicatie. U beweerde dat u van 2005-2009 voor deze bureaus had gewerkt en dat het voorval in 2007 of 2008 had plaatsgevonden. Uw vrouw daarentegen kon enkel zeggen dat u in 2005 voor deze bureaus was begonnen werken en dat het dus hierna was gebeurd. Een dermate vage datering volstaat echter niet om te overtuigen. Daarbij werd opgemerkt dat uw vrouw niet kon zeggen hoe vaak u in deze periode was aangevallen geweest. Zij beweerde dit niet precies te kunnen zeggen (CGVS p.7). Ook dit is op zijn minst merkwaardig temeer daar u zelf slechts melding maakte van dit ene incident en beweerde dat er (buiten het voorval in december 2010) de laatste jaren geen andere aanvallen waren geweest (CGVS p.12). Deze vaststellingen ondermijnen dan ook mede jullie geloofwaardigheid.

Wat het auto-ongeval tot slot betreft werd vastgesteld dat uw echtgenote er niet van op de hoogte bleek te zijn dat, volgens uw versie, een politieagent bij de zaak betrokken was. U beweerde dat de

chauffeur die in overtreding was een aantal vrienden opgebeld had. Een van hen bleek politieagent te zijn; hij zou hebben bedreigd een valse beschuldiging tegen u te formuleren indien u een lagere compensatie niet aanvaardde zou (CGVS p.13). U vrouw bleek hiervan niet op de hoogte te zijn. Zij dacht niet dat er een politieagent betrokken was, al voegde zij eraan toe dat u dit misschien niet verteld had (CGVS K. p.8). Deze onwetendheid is echter onaannemelijk aangezien het optreden van de politieagent de kern van de zaak uitmaakt.

Dit alles maakt dan ook dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaarde in Kirgizië te hebben gekend omwille van uw Russische origine.

U drukte daarnaast de vrees uit in Kirgizië problemen te zullen krijgen vanwege uw geloofsovertuiging. Deze vrees is echter louter hypothetisch. U gaf immers aan dat u in het verleden geen problemen heeft gekend vanwege het feit dat u getuige van Jehova bent (CGVS p.9-10). De problemen die uw echtgenote omwille van deze geloofsovertuiging zou hebben gekend zijn daarbij ongelooftwaardig.

Zowel uw echtgenote als uzelf verklaarden dat zij op haar werk was ontslagen omdat zij getuige van Jehova was. Nu, er werd wat dit betreft een onaannemelijk gebrek aan informatie bij u vastgesteld. Zo kon u zelfs niet bij benadering zeggen in welk jaar zij ontslagen was. U gaf aan dat zij van 2005 tot 2010 bij een aantal schoonheidssalons had gewerkt en dat het in die periode was gebeurd (CGVS p.13). Het bleef aldus bij een uitermate vage datering. Uw vrouw verklaarde op haar beurt eerst dat zij in 2006 werd ontslagen. Daarna corrigeerde zij zichzelf en verklaarde dat het in 2009 was gebeurd (CGVS K. p.4).

Verder bleek u niet te kunnen zeggen bij welk schoonheidssalon zij ontslagen werd. U kon enkel zeggen dat het "een" schoonheidssalon was (CGVS p.13). Uw echtgenote verklaarde dat het schoonheidssalon "Dolores" heette (CGVS K. p.4).

Tot slot kon u evenmin zeggen welke officiële reden van ontslag opgegeven werd. U bleek daarbij niet te weten of uw echtgenote bij het salon wel een contract had gehad (CGVS p.13). Uw echtgenote vermeldde wat dit betreft dat zij effectief een contract had gehad en dat in haar werkboekje als officiële reden van haar ontslag genoteerd werd dat het haar eigen keuze betrof (CGVS K. p.5).

Bovenstaande vaststellingen geven aan dat u niet op de hoogte bent van de kernaspecten van het ontslag van uw echtgenote. Deze onwetendheid ondermijnt de geloofwaardigheid (van de omstandigheden) van het ontslag.

In de marge wordt tot slot opgemerkt dat u uw paspoort niet voorlegde. U beweerde dat u het document aan de smokkelaar had afgegeven en dat u het bij aankomst in België was vergeten terug te vragen. U wist daarbij niet of het paspoort terug bekomen kon worden (CGVS p.3).

Deze gang van zaken is echter betwistbaar op basis van verscheidene vaststellingen. Zo kon u vooraleerst niet duiden waarom de smokkelaar uw paspoort van u had gevraagd (CGVS p.3). Daarnaast werd vastgesteld dat u niet kon verklaren hoe u de grens met de Europese Unie had kunnen overschrijden. U beweerde louter dat dit onder de verantwoordelijkheid van de chauffeur viel (CGVS p.6). Gezien de mogelijkheid op persoonlijke controles bij deze grensovername is dit gebrek aan kennis niet aannemelijk. Tot slot kan worden geoordeeld dat het belang van identiteitsdocumenten bij een langdurig verblijf in het buitenland een dergelijke nonchalantie – het feit dat u vergat het paspoort terug te vragen én de chauffeur het vergat terug te geven – onwaarschijnlijk maakt. Het laat dan ook de mogelijkheid open dat u het paspoort achterhoudt voor de asielinstanties, mogelijk omdat het document informatie bevat die strijdig is met uw verklaringen.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw Kirgizische geboorteakte en huwelijksakte zijn daarbij niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Zij bevatten immers geen informatie die uw problemen zouden bevestigen.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat de asielaanvraag van uw broer K. K. (O.V.5.142.863) op 20/02/2002 door het Commissariaat-generaal afgewezen werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kirgizische nationaliteit te bezitten en van Russische origine te zijn. U bent gehuwd en heeft geen kinderen. U was woonachtig in Bishkek.

U verklaarde dat u Kirgizië verlaten heeft om verscheidene redenen. Eerst en vooral vanwege de problemen van uw echtgenoot K. V. (O.V.6.778.307). Hij werd meermaals slachtoffer van straatgeweld en had enkele slechte ervaringen gehad met de politie.

Daarnaast verklaarde u dat u zelf problemen had gekend vanwege uw overtuiging. U verklaarde net als uw man getuige van Jehova te zijn. In 2009 werd u omwille hiervan ontslagen bij het schoonheidsinstituut waar u destijds werkte. De concrete aanleiding voor uw ontslag was uw weigering om een financiële bijdrage te leveren aan de verjaardag van een collega. U verklaarde dat het vieren van een verjaardag indruist tegen uw geloof. Daarnaast werd u op het werk lastig gevallen door de man van de bazin. Hij pakte bij de meisjes van het schoonheidsinstituut aan en had intieme contacten met hen. U wees hem echter af verwijzend naar uw geloofsovertuiging.

U verklaarde, naast deze persoonlijke ervaring, dat getuigen van Jehova in Kirgizië onderdrukt worden en dat zij hun geloof niet vrij kunnen belijden.

Tot slot gaf u aan dat u medische problemen kent. Lange tijd danste u op professioneel niveau en liep hierbij een knieblessure op. U volgde verschillende behandelingen bij verschillende artsen maar niets hielp. Vandaar dat u hoopt in België behandeld te worden.

Op 01/03/2011 verliet u samen met uw echtgenote Kirgizië. U reisde van Bishkek naar Moskou met de trein. Vervolgens werden jullie met een minibusje naar België gevoerd. Op 07/03/2011 kwamen jullie in België toe. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot (O.V.6.778.307). In het kader van diens asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:"

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake V. K. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

"Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U verklaarde immers dat u in Kirgizië bij verschillende artsen (zowel in staatsklinieken als bij privé-personen) terecht kon voor een behandeling. Deze behandelingen zouden geen resultaat hebben opgeleverd. Waarom dit zo was weet u niet. U drukte de wens uit in België kwalitatief behandeld te worden (CGVS p.5). Wat deze medische redenen betreft dient u zich aldus voor de beoordeling ervan te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Uw Kirgizische geboorteakte is daarbij niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Zij bevat immers geen informatie die uw problemen zou bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissingen opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers voeren aan dat de verklaringen van verzoeker aangaande het incident van december 2010 heel gedetailleerd zijn, met name verzoeker kon de garage en de omstandigheden exact en gedetailleerd beschrijven. Ook de verklaringen van zijn echtgenote aangaande dit incident stemmen met de verklaringen van verzoeker overeen. De echtgenote verklaarde bijvoorbeeld dat het incident in december 2010 gebeurde, verzoeker aangevallen werd door drie jonge mannen en werd geslagen, verzoeker bij een klant was en bestellingen leverde, het incident zich naast de klant afspeelde, de drie jonge mannen het niet goed vonden dat verzoeker op een bepaalde manier zijn wagen parkeerde en ze verzoeker moest overtuigen de klacht in te dienen. Het CGVS kan dus niet beweren, dat de echtgenote geen gedetailleerde kennis van de feiten had die op december 2010 gebeurden. Daarenboven heeft de echtgenote van verzoeker enkele keren geprobeerd te verklaren dat verzoeker niet gedetailleerd vertelde wat er was gebeurd (bladzijde 6 van het gehoorverslag), dat verzoeker zeer emotioneel was en zei dat hij het incident niet wou bespreken (bladzijde 6 van het gehoorverslag) en dat zij omwille van haar educatie niet navraagt als haar man niet alles wil vertellen (bladzijde 7 van het gehoorverslag). Kleine tegenstrijdigheden aangaande de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote kunnen geen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, vooral omdat verzoeker zelf (zonder zijn echtgenote) deze incidenten moest ervaren en zijn echtgenote niet alle details kende. Bovendien moet herhaald worden dat beide verklaard hebben dat de klacht alleen werd ingediend omdat de echtgenote van verzoeker hem overtuigde, dat de verklaringen van verzoeker door de politieagenten werden neergeschreven en dat smeergeld moest worden betaald. De essentiële punten stemmen dus overeen, zodat de verklaringen van verzoeker als geloofwaardig moeten worden geacht. Aangaande de aanval gedurende de tewerkstelling voor toeristische bureaus en het auto-ongeval wijzen verzoekers erop dat verzoeker en zijn echtgenote verklaarden dat verzoeker werd aangevallen gedurende hij onderweg was met toeristen, dat verzoeker door mannen van Kirgizische afkomst werd aangevallen, dat de reden van de aanval de etnische afkomst van verzoeker was en dat verzoeker gedurende de controles vaak gevraagd werd om te betalen omdat hij "Rus" is. De essentiële punten stemmen ook hier overeen. Een gebrek aan informatie van de echtgenote van verzoeker werd hierover verklaard. Verzoekers moeten dus als vluchteling worden erkend gezien ze aan alle criteria van deze definitie voldoen.

4.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men

overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.4. Daargelaten of de feiten zoals verzoekers ze hebben beschreven waarachtig zijn, wordt niet aangetoond dat deze cumulatief genomen voldoende ernstig zijn om tot discriminatie, laat staan vervolging te besluiten.

Hoe dan ook de Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht, gezien de vage en tegenstrijdige verklaringen van verzoekers, tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten. Daar waar verzoekers ter verschoning aanvoeren dat verzoeker niet gedetailleerd vertelde wat er was gebeurd, dat verzoeker zeer emotioneel was en zei dat hij het incident niet wou bespreken en dat verzoekster omwille van haar educatie niet verder navroeg, overtuigen verzoekers niet gezien de vaagheden en tegenstrijdigheden, te meer daar de aangehaalde incidenten aanleiding gegeven hebben tot verzoekers hun vertrek. Aldus kan worden verwacht dat verzoekers de feiten grondig hebben besproken en de noodzaak overlegd hebben om te vertrekken. Het is de taak en de plicht van de Belgische asielinstanties om grondig en zorgvuldig te werk te gaan bij het onderzoek van de merites van elke individuele asielaanvraag. De beoordeling van de deugdelijkheid, de coherentie en de waarachtigheid van de verklaringen maakt integraal deel uit van de behandeling van een asielaanvraag zodat de CGVS bezwaarlijk kan worden verweten nauwgezet na te gaan of de verklaringen tijdens het CGVS-verhoor niet strijdig zijn met eerder afgelegde verklaringen, met verklaringen van andere familieleden of met objectieve gegevens uit het administratief dossier. Het is evenmin onredelijk dat van verzoekers die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, verwacht werd dat zij eensluidende verklaringen aflegden over de essentiële elementen van hun asielrelaas. Aldus kon de CGVS bij de vaststelling van manifeste en relevante tegenstrijdigheden besluiten dat dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoekers aantast.

4.5. Verzoekers brengen voorts geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het aanhalen van de niet-tegenstrijdige aspecten van hun verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Aldus blijven ook de ingeroepen argumenten inzake de godsdienst louter hypothetisch. Verzoeker heeft geen problemen gehad en verzoekster kan niet toelichten, noch objectiveren dat haar vertrek uit één van de schoonheidssalons waar ze afgelopen jaren werkte te wijten was aan haar aansluiting bij de geloofsgemeenschap van de Getuigen van Jehova.

Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers menen zich niet onder de bescherming van de lokale politie te kunnen stellen en dus het risico te lopen op foltering of onmenselijke en vernederende behandeling omwille van verzoekers etnische herkomst.

5.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.3. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK